

ШКОЛСКЕ НОВИНЕ СРЕДЊА ЕКОНОМСКА ШКОЛА ЛОЗНИЦА

ЛОЗНИЦА, ЈУН 2024.

БРОЈ: 2

САДРЖАЈ:

- Уводна реч редакције
- Школске активности
- Сарадња школе и родитеља
- Традиционална новогодишња додела пакетића
- Наставник Ђорђе Вукмировић читање књига вратио у моду
- Републичко такмичење угоститељских школа
- Из клупе до волонтера ватрогасца
- From school desk to world of modelling
- Из другог угла...
- Успешни у свом спорту
- Учионице отворене и за ученике из страних земаља
- Радови наших ученика
- Републичко такмичење из Статистике и немачког језика
- Вагабундо
- Препорука за читање

Сарадња школе и родитеља

Када код ученика дође до одређених проблема у вези са похађањем школе, комуникација са родитељима је један од кључних фактора у долажењу до решења. У ствари, комуникација између школе и родитеља требало би да траје у континуитету током целог школовања детета, јер се искључиво на тај начин омогућава да се реагује правовремено, ако и када се проблем деси.

Иако су права и дужности свих интересних група у образовању: ученика, родитеља и наставника, јасно дефинисани, почев од Закона, па преко разних врста правилника, понекад је приметно одсуство родитеља из школе, а у неким случајевима то може бити повезано са одређеном врстом „одсуства“ родитеља и из животних проблема своје деце. А то је лоша ситуација, с обзиром на то да нам се у свакодневним сусретима и разговорима са ученицима, увек и изнова открива чињеница колико је за сваког ученика важна улога родитеља и да ли су односи са једним или оба родитеља функционални или нису...

Постоје објективни разлози због којих родитељи нису увек у прилици да чешће дођу у школу и лично добију информацију о успеху и понашању свог детета: рад по сменама, а понекад и целодневни рад, сезонски радови у пољу, рад у иностранству, брига о млађој деци и кући... Али, дешава се и да недостатак међусобне комуникације током времена које заједнички проводе, „сакрије“ од родитеља чињеницу да му је дете у проблему: да у школи не постиже успех, „бежи“ са часова, да неко над њим врши насиље, прети му или га уцењује... Ако родитељ сам не обрати пажњу, не бави се у довољној мери и нема одговарајући приступ, постоји велика шанса да ће дете о свему ћутати, јер се боји да ће, ако каже, погоршати првенствено свој, али и положај своје породице...И тако се ствари даље компликују, док у једном тренутку не дође до откривања истине на неки тежи начин, где су последицама погођени и родитељи и деца... Зато обраћамо пажњу родитељима и наставницима, односно, одељењским старешинама на неколико значајних елемената у остваривању комуникације школе и родитеља:

- не размењујте поруке преко деце – комуницирајте директно, јер дете које је у проблему, углавном, бојећи се реакција, покушава да проблем сакрије, „да се не сазна“, зато није поуздан преносилац поруке и та одговорност не би требало додатно да му се додељује...
- Телефонским путем договорите се само о термину сусрета у школи. О свему осталом, што су углавном личне ствари и проблеми, разговара се индивидуално, „лицем у лице“...
- Имајте на уму законске рокове за регулисање изостанака: „обавеза родитеља је да оправда изостанке одговарајућом лекарском или другом релевантном документацијом, најкасније у року од 8 дана од дана престанка спречености детета да присуствује настави“
- Такође, родитељ је дужан да обавести школу о спречености детета да присуствује настави и то најкасније у року од 48 сати.
- Уколико од родитеља не добије обавештење у предвиђеном року, школа је дужна да обавести родитеља о томе да дете није похађало наставу.

Ипак, школа и родитељи требало би да једни другима првенствено буду подршка и да међусобна комуникација током процеса школовања детета не буде само обавеза, већ део сарадње у којој су родитељи укључени у живот и рад школе као активни чланови школских тимова, редовни и драги посетиоци свих дешавања у школи: трибина, квизова, изложби ...

Фотографија: Приватна архива(viber)

« Комуникација између школе и родитеља требало би да траје у континуитету током целог школовања детета»

ТРАДИЦИОНАЛНА НОВОГОДИШЊА ДОДЕЛА ПАКЕТИЋА

Сваке године традиционално ученици *Ђачког парламента* наше школе организују хуманитарну акцију „Слаткиш за друга“.

И ове године ученици су доносили слаткише како би се направили пакетићи за ученике са сметњама у развоју који похађају нашу школу.

Ове године је једанаесторо ученика добило новогодишње пакетиће које им је уручио Деда Мраз. Ученици су имали прилику да одгледају кратак анимирани филм о Новој години. Ученици парламента су уложили пуно труда како би обезбедили да сваки пакетић буде испуњен љубављу и, наравно, слаткишима. Активно су учествовали у прикупљању, паковању и припреми пакета, доприносећи овој хуманитарној акцији.

Ова хуманитарна акција реализована је са намером ширења заједништва и солидарности, наглашавајући важност пружања подршке онима којима је то најпотребније, посебно током празника.

У хуманитарној акцији сакупљања слаткиша сетили смо се и наших сарадника из ОШ „Вук Караџић“ Лозница и дивне деце издвојеног одељења Зајача која врло радо учествују у заједничким пројектима. Други део пакетића поклонили смо деци у матичној школи, поклони су отишли претшколцима.

Пакетиће за ОШ „Вук Караџић“ је уручила Оливера Чикарић помоћник директора, наставница Дејана Лазаревић заједно са наставницом енглеског језика и педагошком саветницом Сањом Симић де Граф.

РЕДАКЦИЈА

*****

БАЗАР ЗА МИНУ

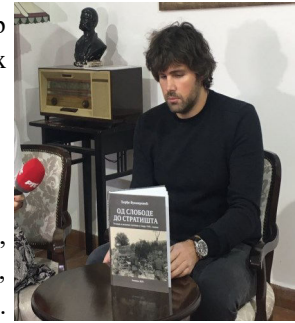
У петак, 2. фебруара 2024. године, на лозничком шеталишту одржан је *Базар за Мину* у организацији Ученичког парламента Средње економске школе. Овај хуманитарни базар само је једна у низу акција ученика наше школе: у свим одељењима прикупљан је новац, постављене су кутије за прилоге у холу школе, зборници и књижари „Тршић“, а организован је и турнир у фудбалу.

Уз медањаке, које су направили будући посластичари са својим наставницима, на базару су се могле купити књиге, играчке, балони, а велики број предмета за продају донирали су суграђани са жељом да помогну и допринесу прикупљању новца неопходног за лечење Мине Перишић. Ученици су продавали производе од 10 до 16 часова упркос ветровитом и прохладном времену, а све у жељи да помогну својој другарици.

РЕДАКЦИЈА

НАСТАВНИК ЂОРЂЕ ВУКМИРОВИЋ ЧИТАЊЕ КЊИГА ВРАТИО У МОДУ

Ђорђе Вукмировић професор је Средње економске школе у Лозници и аутор књиге „Од слободе до стратишта“. Многи ученици сматрају га једним од најбољих професора јер је у моду успео да врати читање и историју.

ШН: Шта Вас је подстакло да напишете књигу “Од слободе до стратишта” ?

Веома сам везан за Лозницу и за Дрину. Када сам се као мали преселио у Београд, једини циљ ми је био да се вратим у свој родни крај. Након што сам завршио факултет, договорио сам се са својом менторком да се посветим проучавању локалне историје. Тема мог мастер рада били су немачки злочини у Јадру. Наш крај је доста страдао током ратова, али се о томе мало зна, нарочито о стрељању у Драгинцу. Иако су нама ови трагични догађаји познати, мало је људи из осталих делова Србије који су чули за Драгинац. Желео сам да се о овоме зна и прича. Навео сам имена жртава, међу којима се налазе и деца.

ШН: Која је порука Ваше књиге?

Порука је та да не смемо да заборавимо нашу историју. Србија је доста страдала током ратова - можемо опростити, али не смемо заборавити.

ШН: Какој публици сте желели да се обратите?

Предајем у школи и највише бих волео да ученици читају и да се едукују. Књига говори о догађајима са којима би сваки становник Србије требало да се упозна.

ШН: Како сте прикупили податке за ову књигу?

У историографији алфа и омега су историјски извори. Подаци за ову књигу највише су сакупљани из Војног архива и архива Југославије. Наравно, неко је о овоме писао и пре мене. Значајна су необјављена сећања Божидара Панића „Дечак који је учествовао у ослобођењу Лознице“.

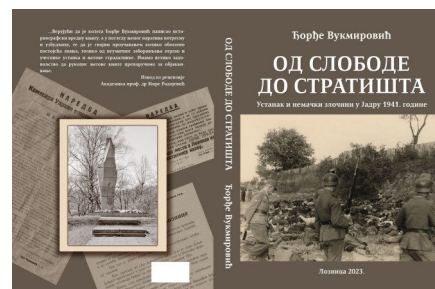
ШН: Које су Ваше жеље и планови за будуће пројекте?

Моја жеља је да свака породица има ову књигу, да се о страдању људи у Јадру чита и да се жртве не забораве. Тренутно пишем докторску дисертацију посвећену Влади Зечевићу. Иако о њему постоји негативно мишљење, треба поменути то да је успео да доведе „Вискозу“ у Лозницу и да је имао велики значај. По завршетку докторског рада, мислим да ће ова грађа послужити и за нову књигу.

На крају, захвалио бих се директорима школе на разумевању. Писање ове књиге подразумевало је честа путовања јер је најближи архив удаљен 60 километара.

Наставник Ђорђе пише докторску дисертацију и ми му у томе желимо пуно среће и успеха, а ми смо му захвални јер су његови часови историје су за памћење и препричавање. Својом енергијом успео је да нас инспирише да заволимо историју, да се њоме бавимо а својим књигама нас је, у овој ери дигитализације, вратио читању и библиотекама.

Интервју водио: Јеремија Ковачевић, ученик III-3

РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ УГОСТИТЕЉСКИХ ШКОЛА

Ученици показали врхунске вештине и знање у свим дисциплинама

У периоду од 21. до 23. марта 2024. године у нашој школи одржано је Републичко такмичење угоститељских школа.

На такмичењу су учествовале 32 школе и 86 ученика из целе Србије. Ученици полагаали теоријски тест знања, а практичан тест је организован уз велику подршку и помоћ партнера и пријатеља школе у „Кур-салону“ у Бањи Ковиљачи, Установи за физичку културу „Лагатор“ и Научно-образовном културном центру „Вук Караџић“ у Тршићу.

У четвртак, 21. марта, организован је коктел добродошлице у школској сали са почетком у 11 часова. Такмичење су отворили директор Средње економске школе Милан Недељковић и Новица Новаковић, председник Заједнице средњих економских школа и директор Економске школе из Сремске Митровице. Отварању су присуствовали представници Министарства просвете и технолошког развоја Ђоко Петровић, просветни инспектор Гордана Стојановић и Милан Југовић, помоћник градоначелника.

Чланове централне комисије чинили су Ђоко Петровић, представник Министарства просвете, Ђорђе Стојановић, представник Високе хотелијерске школе (уједно и састављач тестова), Зоран Окулић (ментор) и Милан Недељковић.

Чланове комисије за практични део такмичења чинили су представници Високе хотелијерске школе, чланови асоцијације “Хорес академија” и представници привреде.

Услуживање гостију на пословном ручку:

Тамара Вујић, ВХС
Радомир Рикић, представник асоцијације
Драган Петрушић, представник привреде

Израда барских мешавина:

Ђорђе Стојановић, ВХС
Вељко Стегњајић, представник асоцијације
Јасмин Спахић, представник привреде

Припремање јела по задатом менију:

Милош Ђирић, ВХС
Дејан Каплар, представник асоцијације
Игор Мацаревић, представник привреде

Припремање „a la carte“ јела од понуђених намирница:

Данијела Стојановић, ВХС
Драгиша Војиновић, представник асоцијације

Будимир Тодоровић, представник привреде

Припремање ресторанских послastiца:

Слободан Чавић, ВХС
Јелена Милосављевић, представник асоцијације

Весна Јоксимовић, представник привреде

Такмичење је спонзорисао велики број предузећа из Лознице: *Женева евро С, Кафа Сале, Јуниор, Перла, La Dolce Vita, Трноша, Еуропром, Лунекс, Стара варош, Златара Сафир, ПИК осигурање, Contact, Info Lo, Grafo 015, Фото Јовановић, Милтекс, ГТА, ПЕП, Млекара Лозница, Миле пром, Туристичка организација града Лознице.* Велику подршку такмичењу дао је и Град Лозница.

Медијски спонзори су : Info LO, РТС, Хотел, “Лозничке новости”, “Подриње” портал, Žozi Infomedia.

Ученици су се такмичили у пет дисциплина.

Услуживање гостију на пословном ручку:

1. Анђела Атанасовски, Угоститељско-туристичка школа, Београд,
2. Сања Јојкић, Средња школа „Светозар Милетић“, Нови Сад,
3. Милан Батак, Средња туристичка школа, Нови Београд;

Израда барских мешавина:

1. Анђела Караџић, Средња школа „Светозар Милетић“, Нови Сад,
2. Ненад Ристић, Средња економска школа, Лозница,
3. Немања Врањешевевић, Средња туристичка школа, Нови Београд;

Припремање јела по задатом менију:

1. Јована Јовичић, Средња економска школа, Лозница,
2. Марко Барбуловић, Средња школа, Кладово,
3. Андреа Фара, Угоститељско-туристичка школа, Београд;

Припремање „a la carte“ јела од понуђених намирница:

1. Анђела Вељковић, Угоститељско-туристичка школа, Ниш,
2. Риђошић Анастасија, Економска школа „9. мај“, Сремска Митровица,
3. Виктор Деак, Средња економска школа „Боса Милићевић“, Суботица;

Припремање ресторанских посластица:

1. Јасна Исаковић, Средња економска школа Лозница,
2. Марија Јовановић, Угоститељско-туристичка школа, Београд,
3. Наталија Ђурић, Економска школа „Стана Милановић“, Шабац.

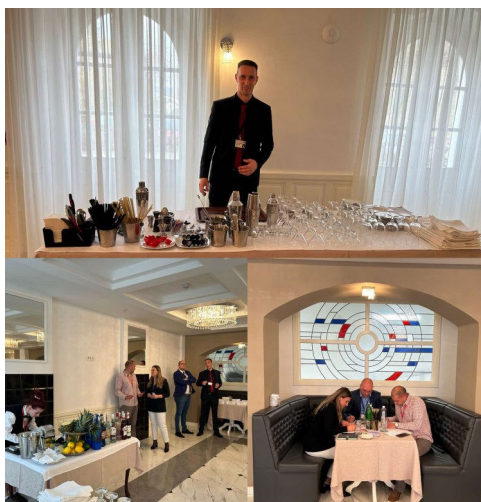
У екипном такмичењу три првопласиране школе су:

1. Средња економска школа, Лозница,
2. Средња школа „Светозар Милетић“, Нови Сад,
3. Економска школа „Стана Милановић“, Шабац.

Такмичари који су освојили прва три места у некој од наведених дисциплина добили су пехаре, дипломе и поклон кесе спонзора такмичења, а остали учесници захвалнице.

У суботу, 23. марта 2024. године, у 11 часова објављена је коначна ранг-листа листа, у 11.30 часова проглашени су победници и додељене награде, а у 12 часова је свечано затворено овогодишње Републичко такмичење.

Текст написала наставница Станковић Слађана
Фотографије направиле ученице Сара Стајић и
Нина Михаиловић III-3

Најмлађи члан
Добровољног
ватрогасног
друштва
(ДВД)
«Лозница» и
сан му је да
постане
ватрогасац-
спасилац.

Разговор водила
ученица Сара Стајић
Ш₃

ИЗ КЛУПЕ ДО ВОЛОНТЕРА ВАТРОГАСЦА

Младић који храбро са пуно љубави стаје међу себи равне ватрогасце са само 18 година храбро учествује у спасавању људи и животиња из опасних ситуација. Лука Крстић је кренуо стазама испуњења свог сна да постане ватрогасац и својим радом, трудом али пре свега храброшћу, виспреношћу и умећем помаже угроженима у тешким ситуацијама.

ШН: Лука, реци нам нешто о себи.

ЛУКА: Здраво, ја сам Лука Крстић, ученик Средње економске школе у Лозници, завршна сам година смера финансијски техничар. Ову школу сам уписао да бих по завршетку школе могао да наставим сарадњу са МУП-ом .

ШН: Са колико година си почео да се бавиш овим послом, ватрогасац-волонтер?

ЛУКА: Почео сам прошле године, са 17 година.

ШН: Зашто си одабрао баш посао ватрогасца?

ЛУКА: Посао ватрогасца сам изабрао зато што ми је то била жеља од шесте године живота, тај посао сам заволео од малих ногу и гајим велику љубав према њему.

ШН: Да ли тиме желиш да се бавиш и по завршетку средње школе?

ЛУКА: Наравно, као што сам већ поменуо, по завршетку школе бих волео да наставим сарадњу са МУП-ом а ово је један од начина да се приближим испуњењу својих снова.

ШН: Сви увек прво помисле на то, колико је опасно бавити се овим послом ?

ЛУКА: Посао је веома опасан, ми стављамо туђе животе испред својих. Није као што већина то замишља, ватрогасци не гасе само пожаре, ми радимо и на елементарним непогодама, када настане удес, у великим пожарима, евакуишемо људе у опасним ситуацијама.

ШН: Да ли се ико твојој породици бави овим послом?

ЛУКА: У породици се до сада нико није бавио овим послом, ја сам по том питању први.

ШН: Да ли си морао да прођеш неку обуку да би добио сертификат и да би постао ватрогасац?

ЛУКА: Тако је, морао сам да прођем основне обуке као што су средства за гашење пожара, евакуисање лица из пожара и још неке обуке да бих могао да се бавим овим послом.

ШН: Хоћеш ли нам мало детаљније описати како је изгледала та обука?

ЛУКА: Обука је изгледала тако што су ту биле професионалне јединице, људи који су радили показне вежбе а ми смо извршавали њихове наредбе и сналазили се у непредвидивим ситуацијама.

ШН: И, како си се уклопио у колектив?

ЛУКА: Уклопио сам се занста лепо, колектив је веома добар, имао сам и сарадњу са профи јединицом и стварно су добри људи и није било тешко уклопити се. Сви се дружимо и лепо се слажемо.

ШН: Да ли се овом делатношћу бавиш само у Лозници или си имао интервенције и у околним местима?

ЛУКА: За сад сам имао интервенције само на подручју Лознице.

ШН: Које је сада твоје мишљење о послу ватрогасца, да ли се изменило током ових година?

ЛУКА: Заиста имам лепо мишљење, јер је дисциплина у овом послу врло битна. Век морате бити озбиљни. Мора постојати слога у колективу. Свиђа ми се што је посао динамичан, помало опасан, ми идемо тамо где други несмеју али увек размишљамо позитивно.

ШН: Верујем да има неких анегдота са терена, да ли би испричао неку?

ЛУКА: Прошле године, 2023, имали смо једну показну вежбу у месту Прњавор код Шапца. Ту се одиграла вежба сектора за вандредне ситуације која је била веома занимљива, доста дружења колектива... Али никаквих смешних ситуација није било јер је ово ипак озбиљан посао и ради се само о озбиљним ситуацијама.

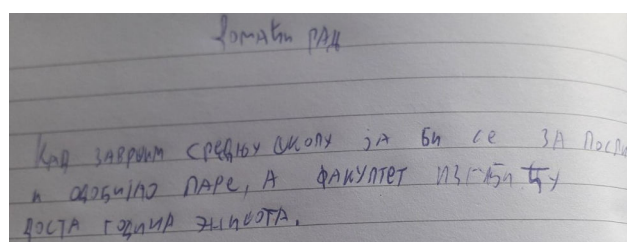
ШН: За крај, да ли си имао неку непријатну ситуацију?

ЛУКА: Заиста нисам имао ниједну непријатну ситуацију за сад, све су биле озбиљне, нисмо имали лажних позива или неких ситних ситуација.

Из школске клупе...

На питање шта је Опортунитетни трошак у избору факултет или запослење после средње школе»

FROM SCHOOL DESK TO WORLD OF MODELLING

Del banquillo al mundo del modelaje

Разговор водила
ученица Николина
Јовановић II-3

Њена егзотична лепота, стил и самопоуздање никога не остављају равнодушним. Ученица Средње економске школе већ дужи временски период ниже успехе у свету моделинга, а пореклом је чак из Екваторијалне Гвинеје! На питања о њеном животу, далекој земљи и послу којим се бави, одговоре нам је дала управо она - Тецла Марковић!

Да ли је ова млада девојка нова Наоми Кембел и да ли ће наш крај бити познат и по њој-време ће показати. До тада, редакција и Средња економска школа изузетно су поносни на њен досадашњи успех и рад!

ШН: Тецла, како си дошла у Србију?

ТЕЦЛА: Моја мајка је пореклом из Екваторијалне Гвинеје, ту је живела и школовала се. Међутим, очух је радио управо у близини њене школе, па су се на тај начин и упознали. Убрзо су се венчали, због тога смо одлучили да се преселимо у Србију и започнемо потпуно нов живот овде.

ШН: Да ли си се у међувремену прилагодила нашем специфичном менталитету и начину живота, осећаш ли разлике, да ли је било и има ли и даље некаквих препрека на том путу?

ТЕЦЛА: У почетку јесте било тешко, међутим, врло брзо сам се навикла и прилагодила. Олакшавајућа околност је та што заиста волим Србију, боље се осећам овде. Обожавам храну, менталитет, људе - све што ову земљу и чини посебном у односу на остатак света!

ШН: Какви су ти планови после средње школе?

ТЕЦЛА: Планирам да упишем неки уметнички курс, највероватније курс глуме у Београду. То је уско повезано са светом у који сам закорачила и у ком планирам да останем.

ШН: Како си дошла на идеју да се бавиш моделингом и како је почела твоја бајка?

ТЕЦЛА: Као дете увек сам маштала о томе, играли смо се и позирали пред огледалом. Када сам одрасла и када су се створили услови да кренем тим путем, ангажовала сам агенцију, уложила сам доста новца и потписала уговор. Међутим, нисам била задовољна њиховим радом, није било ангажмана, а притом сам се обавезала да ћу радити искључиво са њима. Морала сам да раскинем уговор. Сада сарађујем са другим агенцијама и одлично напредујемо! Тако да, било је и успона и падова, али све је то саставни део посла и живота.

ШН: Постоји ли неко у свету моделинга на кога се посебно угледаш?

ТЕЦЛА: Одувек ми је идол била Наоми Кембел, сматрам да је она култна личност у свету моделинга!

ШН: С обзиром на то да си веома млада кренула да постижеш успехе у једној „суровој индустрији“, имаш ли по том питању нешто да поручиш младим девојкама?

ТЕЦЛА: Сматрам да свака девојка треба да има став и циљ. Увек треба да прати своје срце и снове, на том путу мора буде храба и никада не сме дозволити да је околина спута или јој одреди нешто! То је кључ сваког успеха!

Из другог угла...

Весна Лакановић, професорка енглеског језика, поред свог редовног посла у школи има веома леп и опуштајући хоби, а то је нега и гајење биљака. Овај хоби за њу представља велико задовољство, подстиче јој креативност, и повезује је са природом.

ШН: Шта Вас је подстакло да се бавите гајењем биљака, да ли је то љубав према њима, природи или нешто друго?

Професорка Весна Лакановић: „Од раног детињства помагала сам баки у башти. Ту сам научила да ценим чуда природног света и награде које долазе после напорног рада. То ме је подстакло да сада, у зрелим годинама, имам своју башту и користим је за узгајање биљака.“

ШН: Можете ли нам открити на који начин доживљавате биљке и колико дуго се бавите њима?

Професорка Весна Лакановић: „Узгајањем биљака се активно бавим 6-7 година. Оне ме ослобађају стреса, уживам у њиховој лепоти јер враћају сву љубав коју им пружите и то оплемењује душу. Практична страна свега тога је што цела породица једе здраву храну.“

ШН: Са којим врстама биљака највише волите да радите? Које су врсте најзахвалније, а које најзахтевније за одржавање?

Професорка Весна Лакановић: „Највише волим руже због упадљивих, крупних и лепих цветова које током лета просто доминирају и плене пажњу. Најзахвалније је поврће, а најзахтевнија хортензија, јер тешко успева.“

ШН: Када је право време за њихову садњу? Колико труда и времена треба уложити за негу и бригу о њима?

Професорка Весна Лакановић: „Ако се башта редовно одржава, не одузимају много времена. За разлику од биљака које се саде на јесен, почетак пролећа је право време за сађење цвећа које ће красити башту током лета.“

ШН: Ако бих Вас замолила да одаберете пет најдражих врста, које би то биле?

Професорка Весна Лакановић: „1. чери парадајз, 2. бундеве - јер су веома декоративне, 3. кељ, 4. космос цвеће (блиставог сјаја на сунцу изгледа прелепо), 5. руже.“

ШН: Постоји ли нешто што Вас нисам питала, а желели бисте то да споменете у нашем разговору?

Професорка Весна Лакановић: „Препорука свима је да направе себи малу башту, чак иако живе у стану, јер позитивно утиче на расположење и ментално здравље.“

Хвала на издвојеном времену! Желим Вам добро здравље и успешно узгајање неких нових врста биљака.

Разговор водила
ученица Андреа Илић

УСПЕШНИ У СВОМ СПОРТУ

Фотографија: приватна архива

Наши Спортисти

Фотографија: приватна архива

Разговор водила
ученица Нина
Михаиловић III-3

Све више је младих који се баве борилачким вештинама , доста њих тренира теквондо, аикидо, цијуџицу. Оно по чему је Лозница позната годинама у назад јесте по великом броју младих који као индивидуални спорт бирају бокс. Боксерски клуб Лозница има традицију дугу пола века и тиме даје на значају у неговању ове племените борилачке вештине. За Лозницу кажу, да на уласку у град може да стоји табла „Добро дошли у град бокса“. Доста познатих боксера је тренирало у овом клубу. Ученик наше школе Митар Радић је такође један од успешних младих боксера. Тренира три и по године и постигао је много успеха .

МИТАР: Постао сам два пута шампион Србије и освојио сам Омладинску златну рукавицу а проглашен сам и за најбољи пар.

ШН: Када си имао последње такмичење?

МИТАР: Последње такмичење било је у Шапцу. То је била Шабачка чивија где сам остварио победу .

ШН: Како је изгледала та борба?

МИТАР: Борба је била добра, ја сам прву рунду био у грчу, имао сам огромну трему али сам се већ у другој рунди опустео и меч окренуо у своју корист.

ШН: Колико често имаш такмичења?

МИТАР: Зависи, нема правила. Сада је Савез донео Open Valcan Cup где се такмичења планирају на сваких месец дана.

Митар нам је рекао да поред победа које ређа овај спорт му је помогао да обиђе многа лепа места као што су Шабац, Ваљево, Београд, Нови Сад, Суботица, Крагујевац. Од како је почео да се бави боксом Митар је сигурнији у себе, има више самопоуздања, доста му је помогао у јавном наступу и борби са тремом али му помаже и у самодисциплини бољој организацији (усклађивње школе и тренинга). Поред тога, евидентно да је бављење спортом кључ здравог живота. Као и остали велики такмичари и Митар има свог идола а то је Дмитриј Бивол, руски професионални боксер.

Митар нам је за крај рекао да му је циљ да успешно заврши школу и да настави да се бави спортом како би био професионални шампион једнога дана и како би био у врху овог спорта и Боксерског савеза Србије.

Учионице отворене и за ученике из страних земаља

Фјодор Лаврентјев родом је из града Мурманск, који је на крајњем северозападу европског дела Руске федерације. У Србију се доселио пре три године. Фјодор је ученик трећег разреда наше школе, образовни профил туристички техничар.

Поред школе, његова велика љубав је и врло необичан спорт који се зове цијуџицу, јапанска борилачка вештина која је карактеристична као борба без оружја.

О животу у Лозници, тренинзима и успесима које постиже у овом спорту, сазнали смо кроз разговор који је са Фјодором водила Сара Стајић.

ШН: Да ли ти је било тешко да се уклопиш у нову средину и школу?

ФЈОДОР: Није ми било тешко да се прилагодим, али окружење и другови из школе су ми доста помогли у томе.

ШН: Бавиш се врло интересантним спортом. Колико дуго?

ФЈОДОР: Скоро шест година тренирам цијуџицу.

ШН: Успешан си у овом спорту и био си на многим такмичењима. Коју награду би издвојио?

ФЈОДОР: Освојио сам злато на Првенству Србије, злато на Међународном такмичењу из цијуџица, а на последњем такмичењу сам освојио пето место. Најзначајнија награда ми је прво место на Првенству Србије које је било организовано у Лозници ове године.

ШН: Дobar си ђак, како успеваш да ускладиш школске обавезе и тренинге?

ФЈОДОР: Увек ми је школа била на првом месту, па тек онда спорт. Завршим све своје школске обавезе, па се организујем за тренинге. Такмичења су на сваких два месеца, тако да нема много изостајања из школе али имам подршку наставника и велико разумевање.

ШН: Верујем да имаш свог идола и узора у овом спорту?

ФЈОДОР: Мој идол је Хамзат Хизарович Чимајев, руски професионални борац који представља Шведску у овом борилачком спорту. Узор ми је јер је најбољи у овом спорту, реалан, храбар, поштен играч.

ШН: Осим награда, шта је то што ти је овај спорт донео?

ФЈОДОР: Поред награда и такмичења, успеха који сам постигао, овај спорт ми је донео нове пријатеље, али допринео и стицању самопоуздања.

ШН: Који су твоји планови после средње школе ?

ФЈОДОР: Још увек не знам чиме бих волео да се бавим у животу, али знам ћу наставити да тренирам још активније, јер ми је циљ да postanем мајстор у овом спорту.

Фотографије: приватна архива

Разговор водила ученица Сара Стајић III-3

да

РАДОВИ НАШИХ УЧЕНИКА

“Нећу те заборавити”

Нисам сигурна како али сам знала да сам у необјашњивој земљи снова. Налазила сам се на малој чистини у самом срцу шуме. Дрвеће је било високо, крошње су се надвијале докле поглед сеже, а лишће је било индиго плаве боје (ово је имало смисла у мом сну). Боје цветова на земљи као да су изашле из Монеових слика. Упркос ноћном небу на коме ни једна звезда није сијала, било је топло и све се са лакоћом видело. Шума је била тиха, ни цврчки и сове се нису чули. Тада је спокојну тишину прекинуо шум корака. Погледала сам у смеру одакле је звук допирао и тамо сам видела њега. Стајао је између дрвећа и гледао у мене са благим осмехом на лицу. Видети некога у шуми, у сваком другом случају било би страшно, осим сада. Чим сам га видела осетила сам се сигурном. Полако ми је пришао и рекао да сам му недостајала. Глас му је био умирујућ и познат, као да сам га већ раније чула. Ни најлепша песма славуја се са њим не би могла поредити. Недостајала сам му? Помало сам збуњена, како може да ти недостаје особа коју не знаш? Погледала сам га у очи. То су биле очи које светле тајанственим сјајем и откривају тајне давно закључане у ковчегу сећања. Успомене су ме преплавиле. Једном у сну, истом као и овај смо се срели. Пре него што сам схватила, сузе су почеле да теку. Брижно ме је погледао. „Чекао сам те, знао сам да ћеш поново доћи.“ Обрисао ми је сузе, „Не плачи, поново смо заједно.“ Пружио ми је плави цвет који је држао у руци. Нисам скидала поглед са његових очију које су ме гледале. Ништа нисмо рекли, у тишини смо само гледали једно друго у очи. Када бих имала право на једну жељу, пожелела бих да се овај сан никада не заврши.

Јутарње сунце ме је пробудило. Хладан зној је прекривао моје чело. Освртала сам се у кревету, опицавајући образе влажне од суза. Не, не, не, не! Убрзане откуцаје срца сам осетила дуж читавог тела. Зашто сам морала да се пробудим? Сунце, зашто си тако брзо свануло? Јако сам сколопила очи и прекрила главу дебелим покривачем. Врати се у сан! Врати се! Молим те... Колико год дуго сам лежала, нисам успела поново да заспим. Сан се завршио а њега више нема. Поново смо у различитим световима, он у лепој шуми чаробне земље а ја у својој хладној соби која ми је сада деловала сиво. Погледала сам у зид и слику цвета који стоји на њему. Исте плаве латице цвета који ми је он дао у сну. У углу је писао: *Myosotis – Forget-Me-Not* (не заборави ме). Нећу те заборавити. Наслонила сам главу на колена. *Недостаје ми.*

Одломак из књиге
ученице Анастасије
Гајић III-4

Републичко такмичење из Статистике

На Државном такмичењу из статистике, одржаном 19. и 20. априла у Првој економској школи у Београду, учествовало је седамнаест школа. У веома јакој конкуренцији прво место освојила је Тина Теофиловић, ученица Средње економске школе у Лозници. Ментор је била наставница Гордана Милошевић.

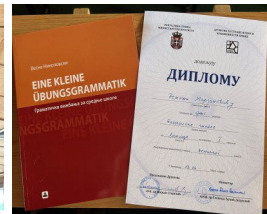
Текст и фотографије
преузете са сајта
школе www.esloznica.rs

Републичко такмичење из немачког језика

Немања Марјановић ученик одељења I-4, освојио је прво место на Републичком такмичењу из немачког језика, одржаном 13. априла 2024. године на Филолошком факултету у Београду. Честитке за Немању и негову менторку Оливеру Чикарић.

Текст и фотографије
преузете са сајта школе
www.esloznica.rs

ВАГАБУНДО Књига поезије ученице Виолете Даниловић

У препуној школској библиотеци, 7. марта, млада песникиња Виолета Даниловић окупљенима је представила своје стихове.

Виолета Даниловић ученица је четвртог разреда Средње економске школе. Око њене пете године рађа се љубав према поезији и рано почиње да пише стихове. Њена прва књига песама носи назив по истоименој песми „Вагабундо“. Њене песме су једноставне и лаке за читање, а стил писања је доступан и прихватљив широком аудиторијуму.

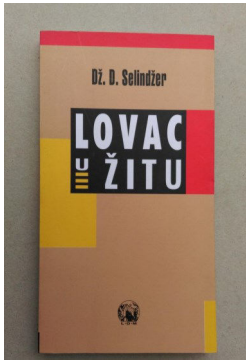
Виолета је прочитала неке своје песме које обрађују тешке животне теме, па чак и филозофска размишљања о бити живота и постојања. О Виолети нам је доста рекао и њен колега, књижевник Љутомир Рундић, који је њен издавач, али и рецензент.

Кишно поподне улепшали су нам Виолетини стихови, растерали су облаке, а неке од њених песама измамиле су и осмехе.

Текст и фотографију направила
наставница Станковић Слађана

Препоруке за читање током летњих дана

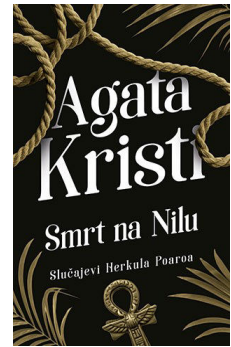

За ово лето добили смо препоруку за читање од школског библиотекара Данке Лукић. Прва препорука је “Ловац у житу”. Џером Дејвид Селиндџер објавио је само четири књиге, али је захваљујући роману “Ловац у житу” и даље међу најомиљенијим писцима нашег времена.

Тема ове књиге је иницијација једног адолесцента, али и драматично разоткривање наших живота у којима је све мање места за идеале. Јунак романа, Холден Колфилд, постао је митска личност, алтер-его за генерације изгубљених тинејџера у Америци и широм света, тако да је значај саме књиге далеко прешао границе књижевности. “Ловац у житу” је постао саставни део школске лектуре у многим земљама. На листи најбољих америчких романа увек је међу првих десет, а по многим анкетама најбоља је књига икада објављена у Америци.

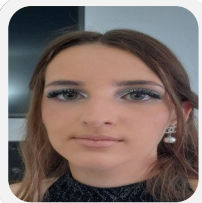
Друга препорука за књигу је “Смрт на Нилу” од Агате Кристи. “Смрт на Нилу”, раскошна прича о љубави, издаји, и убиству, једна је од најчувенијих и најомиљенијих књига Агате Кристи. За овај роман црпила је надахнуће из својих путовања по Египту на којима је прикупила материјал за своје дело.

Спокој крстарења Нилом пореметило је откриће да је Линет Рицвеј устрељена у главу. Била је млада, елегантна и лепа. Девојка која је имала све...док није изгубила живот. Херкул Поаро присећа се раније изјаве једне сапутнице: ”Желим да јој прислоним цев мог лепог малог пиштоља уз главу и онда да напосто повучем обарач”. Но у овим егзотичним пределима ништа није тачно онако како изгледа.

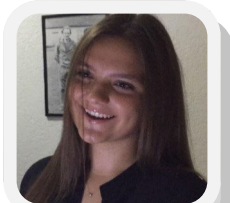

Текст написала ученица Елеонора Гајић IV-1

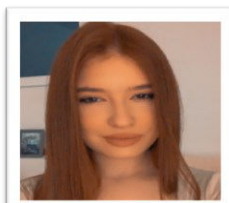
Ученици уредници рубрика

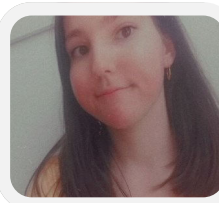
Андреа Илић II-2
Финансијско-
рачуноводствени
техничар

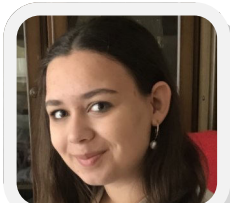
Нина Михаиловић III-3
Правно-пословни
техничар

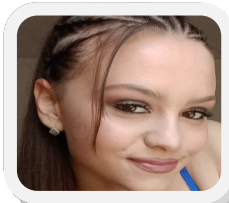
Сара Стајић III-3
Правно-пословни
техничар

Анастасија Гајић III-4
Комерцијалиста

Елеонора Гајић IV-1
Економски техничар

Виолета Даниловић IV-4
Комерцијалиста

ШН Број 2– Јун 2024.

ЛИСТ СРЕДЊЕ ЕКОНОМСКЕ
ШКОЛЕ ЛОЗНИЦА

Издавач: Средња економска школа
Лозница

За издавача: ВД директор Слађана
Панић

Редакција: Драган Грбић,
Николина Јовановић, Андреа Илић,
Нина Михаиловић, Сара Стајић,
Јеремија Ковачевић, Анастасија
Гајић, Елеонора Гајић, Виолета
Даниловић

Наставници: Љиљана Николић,
Биљана Весић, Слађана Јанковић
Митровић, Зоран Јанковић, Слађана
Станковић

Припрема за штампу:

Штампа:

Тираж: 200